

عنوان مقاله:

پیش بینی سازگاری اجتماعی بر اساس احترام به خود و خویشتن داری در دانشجویان دختر خوابگاهی

محل انتشار:

هفتمین کنگره انجمن روانشناسی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سیده فرشته موسوی کانی - دانشجوی کارشناسی روانشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

نعیمه ماشینی عباسی - دکترای علوم اعصاب شناختی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

تورج هاشمی - گروه روانشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

از آنجا که سازگاری اجتماعی، هماهنگی رفتار با دیگران و رابطه فرد با محیط اجتماعی است که ویژگی های فردی در آن نقش دارند، پژوهش حاضر باهدف تعیین نقش احترام به خود و خویشتن داری در پیش بینی سازگاری اجتماعی دانشجویان دختر خوابگاهی دانشگاه تبریز انجام شد. در یک مطالعه از نوع همبستگی 100 شرکت کننده به روش در دسترس از میان دانشجویان دختر خوابگاهی دانشگاه تبریز انتخاب شدند و به پرسشنامه های هوش هیجانی بار آن و سازگاری اجتماعی بل پاسخ دادند. نتایج تحلیل رگرسیون چندگانه نشان دادند که در پیش بینی سازگاری اجتماعی، احترام به خود و خویشتن داری نقش مثبت و معنی دار داشتند؛ بنابراین توانایی آگاه بودن از ادراک خود، پذیرش و احترام به خود و نیز توانایی خویشتن داری موجب افزایش سازگاری اجتماعی فرد می شود.

کلمات کلیدی:

سازگاری اجتماعی؛ احترام به خود؛ خویشتن داری؛ کنترل تکانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/982208>

